

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD
Faculty of Social Sciences, Charles University
Smetanovo náměstí, 6, 110 01 Praha 1
Tel: +420 222 112 111

Posudek vedoucí na bakalářskou práci Evy Fejerové: “Příčiny konfliktů mezi Afroameričany a Korejci žijícími v USA v 80. a 90. letech 20. století”, IMS FSV UK, LS 2010/2011, s. 67.

Práce Evy Fejerové je věnována zajímavému fenoménu, a to vyostření napětí mezi Afroameričany a korejskými přistěhovalci v USA v 90. letech 20. století. Autorka zpracovává téma, kterému se v České republice doposud nikdo nevěnoval.

Eva Fejerová se pomocí analýzy pokouší postihnout hlavní příčiny napětí a konfliktů mezi Afroameričany a korejskými podnikateli. Ke střetům docházelo především v prostředí ghet, které Afroameričané vnímali jako „svůj“ prostor, do kterého ale pronikali „vetřelci“ – Korejci, jež hledali vhodnou příležitost k podnikání. Vzhledem k tomu, že pro napětí mezi Korejci a Afroameričany nelze najít jednu konkrétní příčinu, autorka práce nabízí přehled různých interpretací, pomocí kterých skládá dohromady mozaiku faktorů, které napětí a často až k otevřeným konfliktům způsobovaly. Autorka jako jednu z hlavních příčin konfliktů mezi Korejci a Afroameričany vidí snahu černochoů o emancipaci, ekonomickou kontrolu svých čtvrtí a v mnoha ohledech také černošský boj o politickou moc. Upozorňuje však na to, že napětí a konflikty se týkaly relativně malé skupiny Afroameričanů a Korejců, soužití mezi těmito dvěma skupinami bylo ve většině případů relativně bezproblémové.

V první kapitole se autorka věnuje popisu těch nejznámějších konfliktů (nepokoje v Los Angeles a bojkot korejského obchodu v New Yorku) a zasazuje téma práce do širšího kontextu. V další kapitole je práce věnována mediální interpretaci – média zcela nekriticky přejímala zaběhnuté stereotypy a napětí mezi Korejci a Afroameričany často prezentovala „černobíle“ jako konflikt mezi tzv. „modelovou menšinou“ (Korejci) a „městskou spodinou“ (Afroameričané). Koncept „modelové menšiny“ byl později sociology označen za mýtus a jak sama autorka poznamenává, přinesl více škody než užitku. Na jedné straně posiloval pocit nadřazenosti příslušníků „modelové menšiny“ (Korejci), na straně druhé vyzdvihování jedné skupiny jako vzoru vyprovokovalo negativní reakce ze strany dalších etnických skupin. Zároveň koncept „modelové menšiny“ poskytl důvod, proč ze strany vlády „modelovou menšinu“ více nepodpořit, neboť vzhledem k domnělé nadprůměrné úspěšnosti této skupiny (např. v získávání vysokoškolských titulů) to nebylo třeba. Stereotypizace však nebyla jen na straně médií – obě skupiny, Korejci i Afroameričané, k sobě přistupovaly s hluboce zakořeněnými stereotypy. Postoje Korejců často vycházejí z jejich vlastního chápání rasové hierarchie, v přístupu k Afroameričanům se ale odrazily také rasové stereotypy

přebírané od Američanů působících v Koreji v 50tých letech 20. století a později také skrze americká média (s. 31-32). Napětí bylo také často způsobováno značně odlišnými společenskými normami.

Ve třetí kapitole autorka hledá další příčiny napětí a konfliktů mezi černochoy a Korejci pomocí teorie „zprostředkovatelské menšiny“, která bere v potaz především postavení menšiny v celospolečenském kontextu s důrazem na ekonomické zájmy jednotlivých skupin. Autorka pomocí jasně stanovených kritérií dokazuje, že korejští podnikatelé se skutečně stali jakýmsi „zprostředkovateli“ mezi Afroameričany a bělošskou většinou – poskytovali služby převážně černochoům, zatímco zboží často brali především od bělošských dodavatelů. Jednou z příčin napětí mezi skupinami pak byl fakt, že Afroameričané vnímali negativně relativní ekonomický úspěch korejských podnikatelů a rychlejší postup po pomyslném sociálním žebříku, kterého dosáhli „na úkor“ černochoů např. tím, že ve svých obchodech, situovaných v ghettech, prodávali zboží za vyšší ceny. Afroameričané také kritizovali fakt, že je Korejci nezaměstnávali a nijak komunitě, ve které podnikali, nepomáhali. Jednou z příčin napětí byly tedy rozdílné ekonomické zájmy obou skupin. Podle autorky byla také významným faktorem napětí mezi černochoy a Korejci frustrace Afroameričanů ze zoufalé situace v ghettu – prosperující korejští obchodníci, jež šlo v důsledku fyzického zjevu lehce identifikovat, disponující jen malým politickým vlivem, byli snadnějším cílem černošského hněvu než běloši, kterým ale Afroameričané za své postavení připisovali největší vinu (s. 46).

V poslední kapitole autorka rozpracovává jeden zajímavý a ne často zmiňovaný faktor, který výrazně přispěl k vyhocení napětí mezi Korejci a Afroameričany, a tím byl mocenský boj o kontrolu nad černošskými sousedstvími mezi samotnými černošskými vůdci. Autorka upozorňuje na častou implementaci ideologie černošského nacionalismu – jeho cílem bylo převzetí kontroly nad černošskými sousedstvími tak, aby „patřily“ pouze Afroameričanům. Za těmito hlasy ale ve skutečnosti často stál boj jednotlivých černošských vůdců o politickou kontrolu na ghettu, jak autorka píše na s. 51 - právě tento faktor mohl významně ovlivnit délku bojkotů a případně vyústění napětí v otevřený útok. Vymezení se proti „společnému nepříteli, „narušiteli zvenčí“ bylo vnímáno některými černošskými aktivisty jako ideální záminka pro mobilizaci a sjednocení afroamerického obyvatelstva.

Práce obsahuje rozsáhlý poznámkový aparát, autorku lze pochválit za to, že i vzhledem ke specifčnosti tématu se jí podařilo shromáždit dostatečné množství pramenů. Po jazykové stránce je práce na velmi dobré úrovni, autorce lze vytknout pouze několik překlepů a chyb v interpunkci. Práce dle mého názoru splňuje všechny požadavky kladené na bakalářské práce, a proto si dovoluji ji hodnotit známkou **v ý b o r n ě**.

Mgr. Jana Sehnálková

V Praze 31.5.2011